

Kirkonpalvelija

1
2026

Opiskelijoita kohtaamassa

Opiskelijatyö on liittomme tämän vuoden teemavuosi. Liiton hallituksessa pureuduimme tähän teemaan heti alkuvuodesta. Esille nostettiin tutkimustietoa, jonka mukaan nimenomaan opiskeluaikana varmimmin liitytään ammattiliittoon. Työuran ollessa alussa on mahdollisuus miettiä, liitytisinkö ammattiliittoon ja miksi se olisi tärkeää? Tähän kysymyksen vastaamiseen tarvitaan tietoa, jotta voidaan tehdä oikeita ratkaisuja. Ilman oikeaa, perusteltua tietoa, opiskelija tai työntekijä luultavimmin valitsee pelkän työttömyyskassan jäsenyyden tai jättäytyy liittymättä mihinkään jäseneksi.

Olin itse tammikuussa kertomassa seurakunta- ja hautausalan opiskelijoille omasta polustani suntion työhön ja mitä työ on pitänyt sisällään reilun kahdenkymmenen vuoden ajan. Keskustelu oli antoisaa ja herätti itsessäni muistoja ensimmäisiltä vuosilta tässä työssä ja myös opiskeluajalta. Sain myös kertoa Kirkon Alojen liiton jäsenyydestä ja ylipäättään syistä, miksi jokaisen kannattaa liittyä ammattiliittoon ja maksaa jäsenmaksua. Kerroin yleisestä faktasta: mitä enemmän jäseniä, sitä enemmän neuvotteluvoimaa. Kerroin toiminnanjohtajasta, joka neuvottelee työnantajien ja eri sidosryhmien kanssa monenlaisten asioiden kanssa, jotka lopulta vaikuttavat meidän

jokaisen työehtoihin jollakin tavalla. Kerroin muusta toimiston väestä, jotka tekevät työtään sydämelä ja ammattitaidolla vastaten sähköposteihin ja puhelimeen, tavaten meitä jäseniä myös kentällä. Kerroin myös lakimiehistä, jotka osaavat neuvoa yksittäistä jäsentä, kun ongelmia tai kysymyksiä nousee esiin työpaikalla. Kerroin jäsenyhdistyksistä, joissa järjestetään toimintaa oman alan työntekijöille ja verkostoidutaan ja joista viedään eteenpäin tärkeitä asioita aina neuvottelupöytiin asti. Alustukseni herätti paljon keskustelua ja kiinnostusta. Osa sanoitti kuulemaansa, että vasta nyt ymmärtää, miksi pitää liittyä nimenomaan oman alan ammattiliittoon, ei vain yleiseen työttömyyskassaan. Me monesti luulemme, että kaikki ymmärtävät ammattiyhdistysliikkeen merkityksen, mutta näin ei useinkaan ole. Tarvitaan sanoja, jotta ymmärretään koko ammattiyhdistysliikkeen ajatus isompana kokonaisuutena, josta hyöttyy lopulta myös yksi ihminen. Jäsenmaksu on hintansa arvoinen.

Olen pitkästä ajasta innostumassa opiskelijan tai työkokeilijan ohjaamisesta. Selvitän tällä hetkellä väylää, jolla saan tarvittavan pätevyyden nykymuotoisen ammattitutkinnon ohjaajaan toimeen. Olen itse aikoinaan saanut valtavan opin kasvamalla edeltävien ammatti-

laisten mukana työhön. Tällä hetkellä monessa työpaikassa tällaista mahdollisuutta ei samalla tavalla ole, koska työvoimaa on vähennetty ja harvassa paikassa taitaa päästää ”kulkemaan vierellä” pitemmän aikaa. Toivon voivani itse jakaa jollekin omaa osaamistani. Halu nähdä opiskelijan ohjaamisessa enemmän mahdollisuutta kuin ylimääräistä taakkaa on kasvanut siihen mittaan, että otan askeleita konkretiaa.

Pidetään opiskelijoita ja työkokeilijoita arvossa. He ovat mahdollisia työn jatkajia meidän jälkeemme. Jaetaan tietoa omasta työkokemuksestamme ja ammattitaidostamme. Siinä sivussa voi kertoa myös siitä, miksi itse kuuluu Kirkon Alojen liittoon ja Kirkonpalvelijoihin, tiedon jakaminen ja keskustelu on alku ymmärryksen syntymiselle.

Siunattua pääsiäisen aikaa jokaiselle,

Mari Antila

Kirkonpalvelijat ry
puheenjohtaja

Ristiinnaulittu, kärsivä Kristus. Emme haluaisi katsoa kärsimystä emmekä kohdata kipua, emme itsessämme emmekä missään. Kuitenkin muistutus elämän varjopuolista tulee meitä vastaan kaikkialla. Tänään katsomme sinuun Golgatan ristillä. Kiitos, että tiedät, mitä on kipu ja kärsimys.

Kiitos siitä, mitä teit meidän hyväksemme.

Tapio Luoma

Samassa pöydässä (1.Kor. 10:16-17)

Vietimme Frankfurtissa Tuhkakeskiviikkona ekumeenista jumalanpalvelusta neljällä eri kielellä. Meitä oli paikallisista Suomen ja Ruotsin luterilaisista kirkkoista sekä anglikaanisesta ja vanhakatolisesta kirkosta. Meitä ei yhdistänyt kulttuuri eikä kieli, mutta meidät yhdisti Kristus. Kaikki olimme yhtä lailla armoa vailla ja armoa anomassa. Ja yhteisessä ehtoollispöydässä saimme jokainen kuulla, että Kristuksen ruumis on minunkin puolestani annettu ja Kristuksen veri minunkin puolestani vuodatettu. Yhdessä saimme ottaa armon vapauttavan sanan vastaan.

Tässä ajassa, jossa erimielisyydet repivät, on ulossulkemista ja eriarvoistamista, tuntuu tärkeältä olla koolla katsomassa samaan suuntaan. Ristin suuntaan. Täällä maailmalla, jossa moni on poissa synnyinseudultaan, ei ole halua lokeroida eikä lajitella ihmisiä millään perusteella. Ei tehdä ongelmaa opillisista eroista, vaan etsitään yhteyttä toisia kunnioittaen. Ajoittain tässä onnistutaan paremmin, ajoittain joudutaan painamaan pää ja anteeksiantoa tarvitaan taas.

Mitä saa aikaan se, jos suljemme oven lähimmäiseltä, kirkkoon

Kuvassa vasemmalta Frankfurtin ekumeenisen Tuhkakeskiviikon messun toittajat Ruotsin kirkon tiloissa Markus Dünzkofer, Christopher Weber, Johan Alberius sekä Sonja Samsten.

pyrkivältä tai naapurilta? Mitä saa aikaan se, jos käännämme selkämme tai katseemme erilaiselta tai apua anovalta? Entä mitä saa aikaan se, jos avaamme ovemme, sylimme, silmämme ja korvamme lähimmäiselle, Kristukselle ja armonlle?

"Eikö malja, jonka me siunaamme, ole yhteys Kristuksen vereen? Ja eikö leipä, jonka me murramme, ole yhteys Kristuksen ruumiiseen? Leipä on yksi, ja niin mekin olemme yksi ruumis, vaikka meitä on mon-

ta, sillä tulemme kaikki osallisiksi tuosta yhdestä leivästä." 1.Kor. 10:16-17

Sonja Samsten

Suomen Merimieskirkon
ulkosuomalaispappi, Etelä-Saksa

Uusia alkuja

Nöyrin ja kiitollisin mielin saan vuorostani jakaa ajatuksiani hartauskirjoitusten muodossa rovasti, kunniasuntio Keijo Toivaisen jälkeen. Hänelle lämmin kiitokseni vuosien ravinnosta hengelle ja sielulle.

Myös omassa elämässäni on ollut uusien alkujen aikaa. Kirjoitinhan vielä vuosi sitten lehteen lahtelaisena pappina ja

entisenä suntiona Sonja Turusena. Nyt olen ottanut takaisin isäni nimen, koska se ei aiheuta hankaluuksia täällä Saksassa, jossa työskentelen Suomen Merimieskirkon palveluksessa Etelä-Saksassa asuvien suomalaisten pappina. Sekä muun muassa suntiona monen muun tehtävän ohella, sillä olen kaikkien viiden seurakuntani ainoa

palkattu työntekijä. Tästä kerron lisää myöhemmin.

Nyt toivotan ylösnousemuksen iloa ja valoa kevääseen!

Frankfurtissa 5.3.2026

Sonja Samsten

Suomen Merimieskirkon
ulkosuomalaispappi
Etelä-Saksa

Valoisaa huhtikuuta toivoen

Kirkon virka- ja työehtosopimuksen toinen voimassaolovuosi alkoi maaliskuun alussa – kolmas vuosikin sopimukseen sisältyy. Työntekijöiden palkkakehitys on ihan hyvä, kun maaliskuun peruspalkkaan on tullut tai tulee 2,4 prosentin ja koke-muslisiin 2,9 prosentin korotus. Tänä vuonna osa työntekijöistä saa palkankorotuksen myös toukokuussa työehtosopimukseen sisältyvän järjestelyerän myötä. Päätös tämän erän käyttämisestä on pitänyt tehdä seurakunnissa viimeistään maaliskuun aikana.

Liittomme hyvät ja hyvin ohjeistetut luottamusmiehet, joista monet ovat kirkonpalvelijoita, ovat olleet neuvottelemassa jär-

jestelyerästä. Toivon, että neuvottelut on saatu seurakunnissa hyvään päätökseen ja toivon, että monessa työpaikassa toukokuun palkankorotukset osuvat myös kirkonpalvelijoille ja vielä toivon, että korotukset on sovittu euomääräisiksi, koska ne kohtelevat pienipalkkaisia kuten kirkonpalvelijoita paremmin kuin prosenttikorotukset.

Espoon kuudesta seurakunnasta viidessä on valittu uusi kirkkoherra viimeisen seitsemän vuoden aikana ja tuon kuudennen uusi kirkkoherra valitaan tämän vuoden kesäkuussa. Kaikki nämä vaalit ovat olleet välillisiä eli valinnan on tehnyt seurakuntaneuvosto. Neuvostojen tekemät kirkkoherran valinnat lienevät yleisiä nykyisin, mikä on varmaankin hyvä asia. Paria asiaa kuitenkin mietin. Ensinnäkin esimerkiksi ensi syksyn vaaleissa valittava neuvosto ei voi tietää, tuleeko sen kontolle kirkkoherran valinta. Tätä asiaa ei voine korjata. Toiseksi kirkkoherran virkaan pätevä pappi voi istua kotiseurakuntansa neuvostossa, jos on työssä muualla ja hakea sitten oman seurakuntansa kirkkoherran virkaa ja olla siitä itse neuvoston jäsenenä päättämässä. Tämän toivoisin jotenkin muuttuvan niin, että se ei olisi mahdollista.

Kun olin viime vuosituhannen lopussa ja tämän alussa Munkki-vuoren seurakunnan vahtimestari-siivoojana, oli vielä tapana viedä tyhjät kirkkoviinipullot kirkon naapurissa olevan ostoskeskuksen pulloautomaattiin. Kerran tyhjiä pulloja oli ehtinyt kertyä hyvä määrä ja niinpä viereisellä automaatilla ollut herrasmies tokaisi, että teillä on olleet isot juhlat. Hän ei tainnut ymmärtää, mistä oli kysymys, kun vastasin, että juu, meillä on ainakin pari juhlaa joka viikko.

Juhlia on tosiaan tiedossa. Ensi vuonna hieno liittomme täyttää 70 vuotta ja jotain hauskaa ovat liiton toimisto ja hallitus järjestämässä jäsenille. Eikä tämän ison, vakaan ja perinteisen jäsenyhdistyksemme satavuotisjuhlatkaan ole kuin parin olympiadin päässä, mikä tulee yllättävän nopeasti vastaan sekin. Ja toki se kaikkein tärkein meidän kristittyjen juhla eli pääsiäinen on pian ja me kirkonpalvelijat saamme olla pääsiäisen jumalanpalveluksien ja muiden tilaisuuksien työtehtävissä kirkoissa ja kappeleissa.

Pidän tietenkin kovasti Suomen keväästä ja kesästä. Silti helmikuu on ollut yksi suosikkikuukausiani, koska silloin valon lisääntymisen aika pitkän pimeän jakson jälkeen todella huomaa. Enää en suhtaudu helmikuuhun yhtä valoisasti: tiistaina helmikuun 24. päivänä täytti Venäjän hyökkäyssota jo kuusi vuotta ja helmikuun viimeisenä, Kalevalan päivänä alkoivat ilmaiskut Iraniin ja toki myös Iranin vastaiskut naapurimaihin.

Monta toivetta sisältyi tähän tekstiini, mutta kaikkein eniten toivon, että uusi suosikkikuukauteni on maaliskuu, jolloin tätä kirjoitan tai viimeistään huhtikuu siksi, että silloin nämä järjettömät sodat loppuisivat. Enkä todella toivo tätä siksi, että esimerkiksi öljyn kallistumisen aiheuttama inflaatiopaine uhkaa syödä tämän vuoden palkankorotuksemme vaan vain siksi, että sodista kärsivät aina eniten ne, jotka ovat niihin vähiten syyllisiä.

Hyvää pääsiäistä arvon kirkonpalvelijat!

Antti Ruuskanen

Käy yrtttitarhasta polku

Tervehdys Ylikiimingistä teille kaikille kirkonpalvelijoille. Talven selkä on taipunut. Elämme paastonaikaa. Jumalanpalvelukset ovat hieman pelkistetympiä.

Päivät ja viikot kuluvat nopeasti ja kohta on pääsiäinen, jota ainakin täällä maaseudulla pidetään kristinuskon toiseksi suurimpana juhlanä. Meille kirkonpalvelijoille pääsiäinen on kiireistä aikaa niin kuin joulukin. Me kun sitä juhlaa teemme muille, niin monesti se oma rauhoittuminen jää väliin. Se pitää tehdä sitten muina aikoina. Pitkästä aikaa itselläni on nyt pääsiäisen pyhät vapaata.

Itseäni pääsiäisessä on aina eniten koskettanut kiirastorstai-tila ja pitkäperjantai. Kiirastorstain messussa, kun ehtoollisen jälkeen alttari riisutaan ja puetaan mustiin ja vain Kristus-kynttilä jää palamaan. Valot sammutetaan ja seurakunta alkaa ilman säestystä veisaamaan tuota tuttua virttä 77. Etsiskelin tätä virttä pappani vanhasta virsikirjasta mutta virsi 77 tuli virsikirjaan vasta 1986.

Sitten hiljaisuuden jälkeen väki poistuu kirkosta. Moniaita kertoja, kun on veisattu tuota neljättä säkeistöä "Nyt, Köyhä syntinen, riennä luo Herran Jeesuksen! Saat rauhan, lohdutuksen haavoissa Kristuksen. Se tie vie viimein taivaaseen, mutta tie se on tuskien"... on kylmät väreet menneet selässäni. Viimein yksin kirkkoon jäätyäni ja vain kun tuo yksi kynttilä palaa niin joskus katson sitä pitkän tovin ja mietin miten tuskaista tämä ihmislapsen tie voi tullaan olla.

Pitkäperjantai on itselleni se suurin pääsiäisen pyhä, vaikka monelle se on pääsiäispäivä. Musta on minulle suurin surun väri. Monesti olen saanut 27 työvuoden aikana sammuttaa tuon Kris-

tus-kynttilän evankeliumin aikana. Jumalanpalveluksen tai kuolinhetken hartauden jälkeen alttari jää mustiin. Tuo näky on kerta kerran jälkeen niin vaikuttava, että se jättää sanattomaksi. Kotikirkossa on alttaritaulussa Kristus ristillä, joka vielä korostaa tuota näkyä. Siinä on mielestäni pääsiäisen tärkein sanoma.

Tuo mustiin puettu alttari kuitenkin vaihtuu valkeaksi ja valo voittaa.

Usein ensimmäisenä pääsiäisaamun virtenä lauletaan: "Aurinkomme ylös nousi, paistaa voittovuorella. Lämmin valo sieltä loistaa, surut, murheet hajottaa"

Silloin tulee se Saarijärven Päävön sanonta mieleen: "Koettelee vaan ei hylkää."

Työn iloa ja jaksamista teille kaikille.

Tervetuloa kesällä Ouluun Opinto- ja koulutuspäiville.

Jaakko Karhu

Kirkonpalvelijat r.y. n varapuheenjohtaja

Kouvolan keskuskirkko. Kuva Jouni Honkanen.

Kirkon töissä 30 vuotta

Ensi kosketukseni kirkon töihin oli vuonna 1986 kun olin ensimmäistä kertaa kesätöissä hautausmaalla. Siitä lähtien olen joka vuosi kesätöissä seurakunnalla, kunnes sain vakituisen työpaikan vuonna 1995. Hautausmaan lisäksi olen kirkonoppaana, leirikodin kesäisäntänä sekä apusuntiona. Opiskeluaikaan olen myös siunauskappelilla vahtimestarina lauantaisin, tarvittaessa töihin tulevana.

Valmistuttuani sähkötekniikoksi keväällä 1994 Joensuussa, kävin syksyllä Kirkonpalvelijalinjan Jyväskylän kristillisessä oppilaitoksessa. En päässyt sähköalalle töihin, joten hain em. kurssin jälkeen vahtimestarin työpaikkaa Olarin seurakunnassa Espoossa – ja minut valittiin! Kyseessä oli seurakuntatalon (Matinkappeli, 1977) vahtimestari-siivoojan pesti, jossa olen viitisen vuotta. Espoosta löytyi myös kymenlaaksolainen vaimo, joka oli tullut pk-seudulle töiden perässä kuten minäkin.

Sitten tuli Kauniaisten seurakuntayhtymän suntion paikka haakuun, jota päätin hakea. Siellä on

sekä suomenkielinen että ruotsinkielinen seurakunta, joten työhaastatteluun piti vähän kerrata ruotsinkieltä, ja ilmeisesti kaikki meni hyvin koska valinta osui minuun. Kauniaisten hautausmaa on kaupungin omistama, joten hautausmaan hoito ei kuulunut toimenkuvaan. Seurakunnalla on kolumbaario, mutta sen käyttö oli aika vähäistä 2000-luvun alussa. Kauniaisten kirkko on valmistunut 1983.

Tässä vaiheessa meille oli syntynyt kaksi lasta, ja halusimme muuttaa Kehä III:n ulkopuolelle. Olen syntynyt Stadissa, mutta minulla ei ole sinne vahvoja siteitä. Koti löytyi Tervakoskelta Kanta-Hämeestä, ja kävin sieltä käsin töissä Kauniaisissa. Onneksi sain sitten Riihimäeltä suntion työpaikan, joka oli helpotus koko perheelle pitkäkestoisen työmatkan takia. Aluksi olen töissä pääosin vain siunauskappelilla (Kappelikirkko, 1956), mutta sitten organisaatiomuutoksen ansiosta työmaa laajeni muihinkin seurakunnan kiinteistöihin. Nuorin vainaja oli kuolleena syntynyt vauva ja

vanhin 100-vuotias, tämän työn raskaita puolia. Suntion ammattitutkinnon suoritin vuosina 2006-2008. Tervakoskella syntyi perheemme kolmas lapsi.

Keväällä 2010 alkoi näyttää siltä, että vaimoni lapsuudenkoti Kuusankoskella vapautuu leskeksi jääneeltä äidiltään. Kesällä sitten lunastimme omakotitalon perikunnan muilta jäseniltä ja muutimme Kymenlaaksoon. Kävin aluksi Riihimäellä töissä, koska Kouvolan seurakuntayhtymän alueella ei moneen vuoteen vapautunut sopivaa työpaikkaa. Hain ja pääsin Orlimattilan seurakuntaan suntioksi, pääasiallisena työpaikkana Artjärven kappeliseurakunta, joka oli jo paljon lähempänä kotiamme. Artjärven kirkko on valmistunut vuonna 1840. Tämän työpaikan toimenkuva on ollut urani laajin, koska se sisälsi vahtimestari-siivoojasuntio töiden lisäksi hautausmaan hoidon, hautausmaan kausityöntekijöiden rekryt, hoitohautojen ja hautausten laskutukset sekä uurnahautojen kaivuun. Onneksi haudankaivuun oli ulkoistettu, koska sitä en ole tehnyt koskaan!

Lopulta vuonna 2016 pääsin töihin Kouvolaan, keskuskirkon (1977) suntuksi. Pääasiallisena työalueena on Kouvolan seurakunnan alueella olevat kiinteistöt, mutta seurakuntayhtymän työntekijänä tarvittaessa muutkin seurakuntayhtymän alueen kiinteistöt. Täältä aikanaan eläkkeelle? Vain Luoja tietää.

Olen tykännyt suntuion työstä ja erilaisista työtovereista. Työ on vaihtelevaa ja antoisaa. Olen aina ollut tiimi-ihminen, mutta toki tykkään tehdä töitä yksinkin. Esimiehenä en ole koskaan halunnut, vaikka on pyydetty. Olen myös ollut aktiivinen Kirkonpalvelijat ry:n ja Kirkon alat ry:n toiminnassa Tekniikan kehitys 1995-2025 on ollut huimaa. Urani alussa oli lankapuhelin. Sitten tuli kännykät, tietokoneet, internet. Nyt on langattomat laitteet, akkukäyttöiset koneet, tekoäly, itseohjautuvat autot. Mitä vielä näemmekään? Olen saanut ohjata muutaman ammatinvaihtajan suntuion ammattiin, ja samalla olen pysynyt kärryllä muuttuneiden ammattitutkintovaatimusten suhteen. Suntuion perustyö on silti mielestäni pysynyt samanlaisena.

Artjärven kirkko. Kuva Jouni Honkanen.

na. Kohdataan ja palvellaan ihmisiä, tehdään työtä yhdessä työtovereiden kanssa. Minulta on usein kysytty miksen opiskellut papiksi vaikka isäni on pappi ja hänen isä oli pappi? Minulle suntuion työ on

sopinut varsin hyvin. Työn iloa, valoisaa kevättä ja Pääsiäisen riemua kaikille!

Jouni Honkanen

*Et hautaan jäänyt, Jeesus,
vaan nousit kuolleista.
Oi päivää ihmeellistä.
Oli suurta riemua!
Et hautaan jäänyt, Jeesus.
Niin sanoi enkeli.
Oi päivää ihmeellistä!
Nyt elät, Herrani.
Kun kuolit ristinpuulla,
me saimme elämän.
Teit enemmän kuin täällä
milloinkaan ymmärrän.*

Anna-Mari Kaskinen

Kirkossa mennyt ja tuleva kohtaavat

Kevät etenee, ja tuhkakeskiviikko on aloittanut paastonajan. Tuo hiljaisen vakava päivä on ollut osa kristikunnan elämää vuosituhannen ajan. Tuhkaa sirotellaan katumuksen merkiksi ja siirrytään laskiaisen illoista sisäisen tarkastelun maailmaan. Paasto muistuttaa Jeesuksen omista erämaajaksoista, mutta yhtä lailla se palauttaa miettimään tätä päivää: miten kirkko ja me itse matkaamme kohti pääsiäistä?

Usein sanotaan, että kirkko katsoo menneeseen. Se on kuin ikivanha arkku, jota sukupolvet vain siirtävät eteenpäin. Osittain totta. Kirkon tehtävä on kantaa traditiota ja välittää sitä aikansa ihmisille. Mutta siinä ei ole koko totuus. Kristillinen kirkko on aina ollut myös tulevaisuuteen suuntautuva yhteisö.

Vuonna 2012 kirkolliskokous nimitti ensimmäisen tulevaisuusvaliokuntansa, ja siitä lähtien kirkolle on laadittu neljän vuoden välein tulevaisuusselonteko. Viimeisin niistä, Siunauksen signaalit, ei pohjautu edellisten tapaan asian tuntijaraportteihin vaan siihen, mitä ihmiset odottavat kirkolta tässä ajassa, jossa epävarmuus ja uhat tuntuvat lisääntyvän.

Mitä kirkolta sitten odotetaan? Kirkon toivotaan olevan pysyvä vastavoima suorituskeskeiselle, materialistiselle kulttuurille. Kirkon odotetaan olevan myös esikuva kestävästä elämäntavasta, jossa luonnon ja ihmisten hyvinvointi kuuluvat yhteen. Sanonta "Kirkossa on katto korkealla ja seinät leveällä" kuvaa kirkkoa avoimena, suvaitsevaisena ja tilaa antavana yhteisönä. Kirkkoon tuleekin mahduttaa monenlaisia ajatuksia ja ihmisiä ilman rajoitteita.

Toive ja toivo ovat sanoina lähellä toisiaan, mutta ne merkitsevät eri asioita. Toive on hetken haave, toivo on elämää kannatteleva asenne. Yhteiskuntamme on lähtenyt kehittymään yhä yksilökeskeisempään suuntaan. Keskusteluissa ei kuulu enää me, vaan 5,5 miljoonaa minää. Kirkoltakin odotetaan kykyä kuunnella, kohdata ja kysyä: "Mitä haluat minun tekevän sinulle?" Tämä evankeliumeista tuttu kysymys herättää kuitenkin pohtimaan, pitääkö kirkon olla paikka, joka vain täyttää yksilön toiveita. Vai onko sillä edelleen rohkeutta julistaa toivoa, joka on syvää luottamusta Jumalan huolenpitoon. Toivoa, joka kantaa elämän vaikeuksien yli.

Ehkä juuri pääsiäinen on paras muistutus kirkon traditiosta ja samalla huomisen toivosta. Se on juhla, jossa kärsimys ja kuolema muuttuvat iloksi. Pääsiäisen symbolit vahvistavat tätä tarinaa: rai-rohuo, joka puhkeaa elottomasta siemenestä; munankuori, joka murtuu kuin hautakivi; narsissi, joka nousee pimeästä mullasta valoon.

Kristillinen toivo elää siinä hetkessä, jossa mennyt ja tuleva kohtaavat. Ja juuri siinä kohdassa kirkonkin on seistävä, juuret syvällä maassa, mutta kasvusuunta kohti valoa.

Hyvää pääsiäisen aikaa sinulle kirkonpalvelija!

Paula Aaltonen
toiminnanjohtaja
Kirkon alat ry

*Pääsiäisaamun kirkaus koitti.
Jumalan Poika kuoleman voitti!
Henkesi annoit meidänkin vuoksemme,
kaikkina päivinä jäät meidän luoksemme.
Syntien taakka on ristille kannettu.
Armo ja rauha on meillekin annettu.
Kiitosta soi sävel laulumme uuden, toivon ja tulevaisuuden.*

Anna-Mari Kaskinen

Kevät on kontrastien aikaa

Joka vuosi kevättalven kynnyksellä pysähdyn saman ilmiön äärelle; tuntuu kuin kevät olisi tullut yhdessä yössä. Kun yöpakkaset ovat ohi ja lämpötila kipuaa lähelle nollaa, pääsee auringonpaiste päiväsaikaan tekemään ihmeitä. Lumikinokset maldaltuvat ja myös maata koristanut lumipeite alkaa rakoilla. Kuinka ihanaa onkaan saada kuulla hiekan narskuvan kenkien alla lumen sulattua! Toisaalta esiin pilkistävä asfalttatie saattaa talven jäljiltä yllättää sen karuudellaan. Kevät on kontrastien aikaa; ennen kuin tienvarsia koristavat kauniit kukkasat, on näky melko harmaa ja mitään sanomaton.

Jokainen luonnon kiertokuuluun kuuluva vaihe on edellytys vuodenaajoillemme ja niiden vaihtelulle. Kevään saapumista ei voi kiirehdittää vaan se tapahtuu omalla painollaan. Luonnon herätessä talviuniltaan viettäme kristikunnan suurintaa juhlaa, jolloin muistelemme ja juhlimme Jeesuksen riemullista ylösnousemista. Pohjolan vuodenaikojen vaihtelu on ainutlaatuista ja puhuttelevaa, sillä se vahvistaa pääsiäisen ilosanomaa erittäin konkreettisella tavalla. Keväällä on mielestäni helppoa luottaa siihen, että valo voittaa pimeyden. Talvi, joka tuntui loputtoman pitkältä ja pimeältä, tuli päätökseensä tehden keväälle ja kaiken uuden alulle tilaa.

Tätä tekstiä kirjoittaessani elämme parhaillaan paastonaikaa ja olemme kevättalven ytimessä. Olen ottanut kausivalot pois pihalta, lakaissut kuistin sepelistä ja laittanut hiljalleen kukkivat narsissit ulkoruukkuihin. Näillä askareilla oli minulle suuri symbolinen merkitys; katse on jo käännetty valoa ja voittoa kohden. Muutaman viikon päästä saan viettää pääsiäistä yhdessä seurakuntani kanssa.

Meitä Kristuksen kirkon palvelijoita yhdistää se, että meidät kaikki on kutsuttu todistamaan pääsiäisaamun ihmettä tyhjistä haudasta. Moni meistä kirkon palveluksessa olevista saakin viettää pääsiäistä oman kutsumuksensa äärellä ja niiden työtehtävien parissa, joihin meillä on erityinen osaaaminen ja lahjakkuus.

Minulle yksi merkityksellisimmistä hetkistä pääsiäisaamuna on saada tulla kirkkoon, jota pääsiäisliljat ja muut keväiset kukat koristavat ylenpalttisesti. Alttari on puettu valkoisiin tekstiileihin ja koko kirkkosali puhkeaa riemuun. Koen kiitollisuutta siitä, että saan pääsiäisenä ja vuoden jokaisena pyhäpäivänä elää todeksi ylösnousemuksen riemua toisten ammatiosajien kanssa. Ilman jokaisen konkreettista ja näkyvää työpanosta ei pääsiäisen ilosanoma olisi yhtä käsinkosketeltava. Kirkon palvelijoina yhteinen tehtävämme

on muistuttaa toinen toisiamme ja palvelemaamme seurakuntaa siitä, että pimeys ja harmaus eivät saa viimeistä sanaa. Vaikka arjessa kohtaamamme asiat saattavat toisinaan tuntua yhtä karulta kuin kevättalvella lumesta pakoontyristelevä asfalttatie, on sekin vaihe välttämätön, jotta voimme myöhemmin ihastella luonnon väriiloista. Jeesuksen tyhjistä haudasta tie vie kohti elämää, iloiten ja värikkäästi sitä eläkäämme!

Eleftheria Apostolidou

Terveisiä opiskelijatoimikunnasta!

Tervehdys, nimeni on Sami Tapio ja toimin Keminmaan seurakunnassa seurakuntamestarina.

Työnkuvani pienehkössä seurakunnassa on laaja, toimin sution tehtävien lisäksi kesätyöntekijöistä ns. ”kukkaporukan” työnjohtajana sekä erilaisissa kiinteistönhoidon tehtävissä.

Kuulun liittomme, Kirkon alat Ry:n opiskelijatoimikuntaan, jossa edustan Kirkonpalvelijoita. Toimintamme ydin on tuoda opiskelijoille liiton toimintaa ja sen tärkeyttä esille eri tapahtumissa ja mahdollisuuksien mukaan myös kouluissa. Olen itse opiskellut sution ammattitutkinnon oppisopimuksella vuosina 2020–2022. Muistan omasta opiskelustani, että silloin liitot ja niiden toiminta oli minulle

hyvin tuntematonta, liityin ensin toiseen liittoon vain koska työkaveri ehdotti ja sanoi että kannattaa sitä johonkin kuulua. Myöhemmin aloin ymmärtää enemmän liittojen toiminnasta ja sittemmin vaihdoin Kirkon alat Ry:hyn. Nykyisin olen myös seurakuntamme luottamusmies.

Opiskelu oli mielenkiintoista ja vaikka totta olikin, että työ teki jäänsä opettaa, antoi opiskelu hyvää pohjaa oppimalleni sekä auttoi ymmärtämään työtehtävien liturgisia merkityksiä ja symboliikan tarkoituksia.

Opiskelijatoimikunnassa on hyvä henki ja mukava porukka, pyrimme tapaamaan keskenämme kerran vuodessa ja tähän mennessä se onkin onnistunut hyvin. Olemme luoneet opiskelijatyöl-

le strategian, jonka avulla voimme kehittää tietoisuutta ammatti-liitostamme sekä sen avulla koodinoida oppilaitosvierailuja ja yrittää saada liittoomme kallisarvoisia opiskelijajäseniä. Opiskelijoissa kuitenkin on työpaikkojemme tulevaisuus.

Rauhallista paaston aikaa ja pääsiäisen odotusta.

Sami Tapio

100-vuotishistoriikin valmistelua 16.–17.3. Lahdessa hotellilla Seurahuoneella. Kuvassa vasemmalta Mari Antila, Antti Ruuskanen, Osmo Nissi, Matti Löppönen ja Kari Hartikainen.

Vastauksia kysymyksiini antaa tällä kertaa Jouni Honkanen, yhdistyksen pitkäaikainen hallituksen jäsen. Haastattelijana jatkaa Mari Antila.

1. Missä olet töissä ja mitä työhösi sisältää?

Kouvolan srk-yhtymässä seurakuntamestarina. Työhön sisältyy vahtimestarin, siistijän, suntion ja kiinteistöhoitajan tehtäviä.

2. Miksi sinusta kannattaa kuulua Kirkon Alojen liittoon?

Liitosta saa kaikenlaista apua työhön liittyvissä asioissa.

3. Olet tehnyt pitkään töitä Kirkonpalvelijat ry:n hallituksessa. Mitä se on sinulle antanut ja mikä yhdistyksen tärkein anti on jäsenelle?

Se on oiva näköalapaikka meidän kirkonpalvelijoiden työhön ja sieltä saa erilaisia näkökulmia ja työkaluja omaan työhön. Yhdistys tekee myös parannusehdotuksia KirVESTESiin Kirkon Alojen liitolle. Sitä kautta saadaan parannettua meidän asemaamme työssä.

4. Kouvolaassa vietetään Kirkonpalvelijat ry:n opinto- ja koulutuspäiviä vuonna 2027. Millainen kaupunki Kouvola on?

Kouvola on vajaan 80000 asukkaan rautatie-risteysasema. On Kymijoki, Repoveden kansallispuisto ja UNESCon maailmanperintökohde Verla. Eikä kaukana ole Lahti tai Kotkakaan.

5. Edellisen haastateltavan, Timon kysymys: Onko työ vastannut ennakko-odotuksiasi ja mikä työssämme on eniten yllättänyt sinut?

Työ on kyllä pääosin vastannut ennakko-odotuksia. Eniten on yllättänyt tekniikan kehitys joka saralla!

6. Kerro jotain, mitä yleisesti sinusta ei tiedetä?

Ensimmäiseltä ammatiltani olen sähkötekniikko.

7. Lyhyesti: Hiihto vai luistelu? Hiihto. Oletko ajoissa paikalla vai mattimyöhänen? Ajoissa paikalla. Virsikirja vai virret äpistää? Virsikirja. Talvilomalla mieluiten pohjoiseen vai etelään? Välillä pohjoiseen, välillä etelään. Suntion tärkein ominaisuus äkillisesti tapahtuvassa tilanteessa? Maltti on valttia. Paastotko ja millä tavalla? En juuri paastoa.

8. Ammattiyhdistyksen jäsenmaksun verovähennysoikeus on poistettu vuoden 2026 alusta. Miksi edelleen kannattaa pysyä Kirkon Alojen liiton jäsenenä tai liittyä jäseneksi? Eikö pelkkään yleiseen työttömyyskassaan kuuluminen olisi tarpeeksi?

Liitosta saa edelleen apua moneen tilanteeseen, mm. lakiasioihin, on jäsenedut ja erinomainen henkilökunta!

9. Mitä haluaisit kysyä seuraavalta haastateltavalta?

Mikä auttaa sinua jaksamaan työssäsi?

10. Pääsiäinen on lähellä. Mitä se sinulle merkitsee?

Se on kristikunnan pääjuhla. Jeesus teki valttavan sovitus työn.

Kirkonpalvelijat ry:n KOULUTUSPÄIVÄT 23.–24.6.2026 Oulu

– Puhtaanapito elintarvikevalvonnan näkökulmasta –
– Uhkaaviin tilanteisiin varautuminen –

TIISTAI 23.6.2026

- 8.30-9.30 Ilmoittautuminen ja tulokahvit**
* Kauppakeskus Valkea, 4. krs., kokoustila, Isokatu 25, Oulu
- 9.30-10.00 Koulutuspäivien avaus**
* Kokoustila
* Puheenjohtaja Mari Antila, Kirkonpalvelijat ry
* Puheenjohtaja Antti Ruuskanen, Kirkon alat ry
* Tuomiorovasti Satu Saarinen
- 10.15 Kirkonalat ry:n työmarkkinatilanne**
* Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen, Kirkon alat ry
- 11.30 Lounas**
* Veranta
- 13.00 Puhtaanapito elintarvikevalvonnan näkökulmasta**
* terveystarkastaja, Oulun seudun ympäristötoimi
- 14.30 Kahvit, kahvitorit**
- 15.00 Keittiöiden hygieniavaatimukset**
* Aluekouluttaja Marja Eikonsalo, Puhtausala ry/ Siivoussektori Oy
- 16.30 Vuosikokous**
* Sokos Hotel Arina, Kauppakeskus Valkea, 4. krs., Isokatu 25, Oulu
- 18.00 Päivällinen**
* Veranta
- 19.30 Virsiä ja viiniä -ilta**
* Veranta

KESKIVIikko 24.6.2026

- 8.30 Oulun Tuomiokirkon esittely**
- 9.00 Viikkomessu**
* Tuomiorovasti Satu Saarinen, kappalainen Soile Tuusa
* Oulun Tuomiokirkko, Kirkkokatu 3 A
- Valokuvaus**
* Kirkon edessä
- 10.15 Uhkatilanteet**
Miten uhkaavissa tilanteissa toimitaan?
* Kilatia Suomi Oy
- 11.30 Lounas**
* Veranta
* Huoneitten luovutus klo 12.00
- 12.30 Edellinen aihe jatkuu**
Miten turvaan itseni?
- 14.00 Kesäpäivien päätös**
* Puheenjohtaja Mari Antila
Seuraavat koulutuspäivät 29.–30.6.2027, Kouvola
- 14.30 Lähtökahvit, kahvitorit**

**Majoitus: Sokos Hotel Arina
Pakkahuoneenkatu 16, Oulu**

- Kaksi yötä, täysihito ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 22.6. 440,-
• Yksi yö, täysihito ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 23.6. 370,-
• Ei majoitusta, ruokailut ja osallistumismaksu 300,-

Ilmoittaudu www.kirkonpalvelijat.fi tai Kari Hartikainen p. 050 520 7003.

Järjestää Kirkonpalvelijat ry

RIISA

SUOMEN ORTODOKSINEN KIRKKOMUSEO

Suomen ortodoksinen kirkkomuseo on perustettu Kuopioon 1957. Nykyiset toimitilat valmistuivat vuonna 1969. Arkkitehti Dag Englundin suunnittelemassa rakennuksessa sijaitsee myös Suomen Ortodoksisen kirkon palvelukeskus sekä Kuopion ja Karja-

lan hiippakunnan kanslia ja Karjalan valistajien kirkko.

Museon kokoelmien perustana on Karjalan ja Petsamon entisistä seurakunnista ja luostareista evakuoitu omaisuus: ikonit, kirkkotekstiilit ja -esineet sekä harvinaiskirjat. Esineet on pelastettu sodan jaloista alueil-

ta, jotka Suomi menetti Neuvostoliitolle sotavuosien 1939–1955 seurauksena.

Riisa on ikonია suojaava ja kaunistava metallivaippa. Samalla tapaa RIISA – Suomen ortodoksinen kirkkomuseo suojaa, säilyttää ja vaalii kansallista ortodoksista kulttuuriperintöä.

Kristuksen Jerusalemiin ratsastus 1872, Vasili Pešhehonovin työpaja, Pietari. Valamon luostarista.

Kirkonpalvelijat ry:n **VUOSIKOKOUS**

pidetään 23.6.2026
klo 16.30 Kauppakeskus Valkea, 4. krs. kokoustila.
Isokatu 25, Oulu

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 27.11.2025

Mari Antila
puheenjohtaja

Kari Hartikainen
sihteeri

Jaa kanssamme pala Kirkonpalvelijat ry:n historiaa

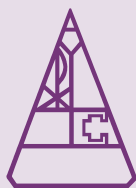
Kutsumme yhdistyksemme nykyisiä ja entisiä jäseniä kirjoittamaan tai äänittämään meille tarinoita, kokemuksia ja lyhyitä muistelmia vuosikymmenten varrella liittyen Kirkonpalvelijat ry:n toimintaan. Ne voivat kertoa erilaisista tilaisuuksista, kokouksista ja kohtaamisista sekä paikallisella että valtakunnallisella tasolla. Muistot voivat olla epävirallisia, hauskoja, koskettavia tai asiallisia.

Tarkoituksemme on julkaista näitä tarinoita yhdistyksen täyttäessä 100 vuotta vuonna 2034.

Tarinoita voi lähettää yhdistyksen sihteerille, Kari Hartikaiselle,
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi, puh. 050 520 7003

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 2026

MARI ANTILA

puheenjohtaja
puh. 040 834 8413
mari.antila@evl.fi

JAAKKO KARHU

puh. 044 316 1455
jaakko.karhu@evl.fi

KIRSI ROMO

puh. 044 049 300
kirsi.romo@evl.fi

KARI HARTIKAINEN

ulkopuolinen sihteeri
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi

TUULA LIUKKO

puh. 050 557 9008
tuula.liukko@evl.fi

TIMO LEHTO

puh. 045 3311 734
timo.lehto@evl.fi

NINA PUSA

puh. 040 341 7046
nina.pusa@evl.fi

JERE VAINIO

puh. 040 341 7091
jere.vainio@evl.fi

JOUNI HONKANEN

puh. 050 404 7194
jouni.honkanen@evl.fi

MAARIT VESTERINEN

puh. 041 539 8811
maarit.vesterinen@evl.fi

ANITA NURTTILA

puh. 050 434 1077
anita.nurttila@evl.fi

Kirkon alat – YKSIN EI TARVITSE JAKSAA

Kirkon alat ry
Asemamiehenkatu 2, 6. krs
00520 Helsinki

Kyrkliga sektorn rf
Stationskarlsgatan 2
00520 Helsingfors

puhelinpalvelu 0207 912 530
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi

TOIMISTO

TOIMINNANJOHTAJA

Paula Aaltonen
Toimiston johtaminen,
hallinto- ja neuvotteluasiat
Puh. 0400 236 881

VIESTINNÄN KOORDINAATTORI**Chantry Nybergh**

Digipalvelut ja visuaalinen viestintä
Puh. 040 508 6606

JÄRJESTÖASIAINTUNTIJA

Ilona Lehmus
Alue- ja opiskelijatoiminta, liiton kurssit,
yhteydet järjestöihin ja kouluttaviin laitoksiin.
Puh. 040 357 3981

CONTROLLER

Jari Bauer
Talous, laskutus
Puh. 0400 214 437

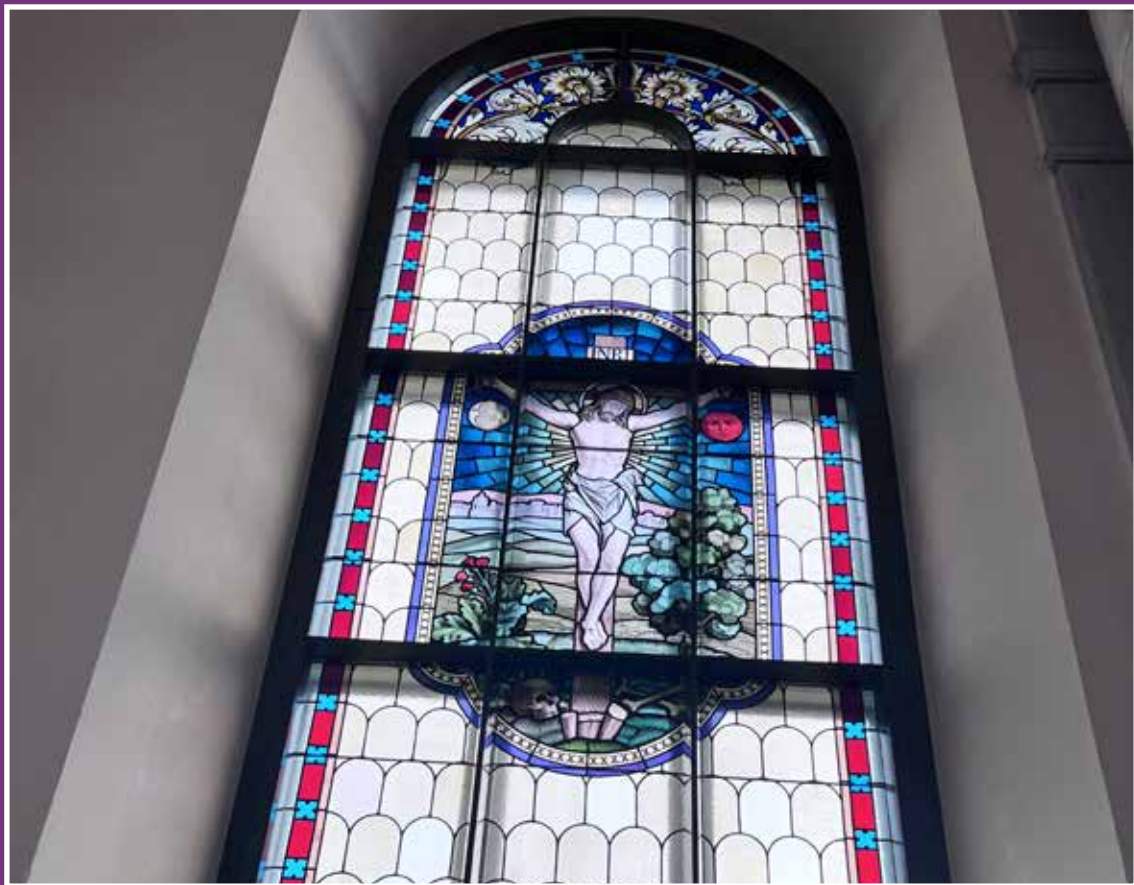
LAKIMIES

Pekka Pietinen
Evl. ja kr. järjestöjen sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 775 3889

LAKIMIES

Anna-Leena Suppola (TK, VT)
Evl. ja ort. kirkon sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 809 2158

RISTIINNAULITTU Jeesus, ristisi kohoaa keskelle maailman epätoivoa ja kärsimystä, kaikkien kansojen ja kaikkien sukupolvien ylle merkiksi siitä, että sinä et ole jättänyt tätä maailmaa oman onnensa nojaan. Sinun ristisi kohoaa keskellemme ja kertoo, että syntimme on annettu anteeksi. Tie Isän luo on avoin. Herra, sinun ristisi on minullekin toivo, kuolemasi on minulle voitto. Sinun haavasi ovat minulle lähde iankaikkiseen elämään. Herra, tahdon kuulua sinulle elämässä ja kuolemassa.

Anna-Mari Kaskinen

Kirkonpalvelija

N:o 3/2025 – 71. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. – Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri
Kari Hartikainen

Lehden taitto:

Anne Räisänen
Grano Oy, Kuopio
mt.taitto@grano.fi

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	350,-
1/2 sivua	200,-
1/3 sivua	150,-

ISSN-L 0355-8258